

LBRIS | We know
books

FLORINA
PÂNCOTAN

Surâsul
ultimelor
veri

SIONO
EDITURA

București 2024

Cuprins

Prefață.....	3
În deschidere.....	17
Cu tine	18
Plâns	19
Sfășiere	20
Vis etern	21
Zbucium.....	22
Speranță.....	23
Toamnă.....	24
Primăvară veșnică.....	25
Dureri.....	26
Somn.....	27
Risipire	28
Rătăcirii	29
Nostalgii	30
Dorul cel din urmă.....	31
Frământări	32
Senin.....	33
Melancolii de toamnă	34
Tristeți de toamnă.....	35
Zări de vis.....	36
Încredere.....	37
Regăsire.....	38
Ce-ar fi?.....	39
Mirare	40
Speranță.....	41

Ultimul dor.....	42
Nesomn.....	44
Tristeți de toamnă.....	45
Uitare.....	46
Nedumeriri.....	47
Zbor.....	48
Pribeag.....	49
Suspin.....	50
Noi aripi.....	51
Ia-mi.....	52
Poate.....	53
Renaștere.....	54
Asfințit.....	55
Aripi.....	56
Durere.....	57
Tristeți de toamnă.....	58
Cunoaștere.....	59
Ochiul anotimpurilor.....	60
Țipăt.....	61
Adorare.....	62
Amurg.....	63
Dorință.....	64
Iubire.....	65
Prinos.....	66
Suflet de lumină.....	67
Zori.....	68
Strigăt.....	69
Dorințe.....	70
Neliniște.....	71
Vinovăție.....	72
Plâns.....	73

Iartă-mă	74
Chemare.....	75
O ultimă dorință.....	76
Și știu.....	77
Speranță	78
Rătăcirii	79
Vis	80
Tandrețe.....	81
Anotimpuri	82
Frământări	83
Taină.....	84
Risipă.....	85
Tristeți	86
Testament	87
Nostalgii	88
Teamă.....	89
Taine.....	90
Feerie.....	91
Vrere.....	92
Veșnic primăvară.....	93
Iubire	94
Lupte.....	95
Miracol	96
Dor.....	97
Troc	98
Aripi	99
Reverie.....	100
Ce-i viața?.....	101
De ce?	102
Miracol	104
Miraj.....	105

Fereastră către Cer	106
Zbor	107
Luptă	108
Odihnă	109
N-am știut	110
Candoare	111
Eliberare	112
Te tac	113
Un ultim popas	114
Te-adun	115
Nebunie	116
Aripă	117
Ajută-mă	118
Dor	119
Chemare	120
Înger	121
Speranță	122
Miracol	123
Destin	124
Dezmierdare	125
Bucurie	126
Speranță	127
Eternitate	128
Asfințit	129
Plângeau	130
Viață	131
Efemer	132
Povară	133
Vremea ultimului zbor	134
Lumina și aripa	136
Zbucium	137

Dor de infinit	138
Nostalgii	139
Neliniști	140
Amurg.....	141
Cu Tine.....	142
Reverie.....	143
Te-am iubit	144
Nemurire.....	145
Zori de primăvară	146
Iubire	147
Primăvară.....	148

Unii oameni sunt veniți în calea noastră pentru a ne fi frații sau surorile pe care nu i-am avut niciodată. Pe aceia, oameni îi numesc prieteni... eu pe Florina o socotesc mai mult decât atât! Ea este sora pe care mi-am dorit-o și, în ciuda faptului că nu ne-am cunoscut în viața reală, știu că este cu adevărat un om special!

Cine în afară de ea, după o dispută aprinsă și o ieșire vulcanică, știe că nu a fost decât un foc de paie, pentru care nu merită să strice o prietenie, apoi tot ea, vine să mângâie?!

Cine în afară de Florina, știe să vindece supararile prietenilor cu vorba blândă și să întindă o mână la nevoie?

Cine în afară de Florina, este în stare sa sacrifice totul, pentru sănătatea și fericirea celor apropiați?

Vă asigur că nu mulți pot pune în practică decizii radicale, să mute munții din loc, așa cum poate această mână de femeie, pentru a le fi bine celor dragi, pentru a-i ocroti, fără să aștepte nimic în schimb! Ea poate îmbina atât de frumos sensibilitatea versurilor, cu asprimea vremurilor deloc ușoare, reușindu-i poeme sublime, dedicate Divinității, în timp ce inima-i plânge împovărată de tristeți.

Florina Emilia, sau cum îmi place mie să o alint... FloriMili, e un personaj cu o viață demnă de un roman, o voce cu care poate să mângâie, dar și să te atenționeze, cu un caracter frumos și, cel mai important, cu un suflet mare, atât de mare, cât să cuprindă toate deziluziile tuturor și, ca printr-o vrajă, să le transforme în zâmbete, în speranțe și mai cu seama în încredere că totul este posibil!

Ea este prietena mea: Florina Emilia Pîncotan!

Cu tine

Cu tine scriu, adeseori, albastrul
Și firul crud de iarbă și povești,
Sonata lunii, magicele astre
Spre care te înalți și le privești.

Cu tine scriu o inimă voioasă,
Un zbor de fluturi, susur de izvor,
O primăvară veșnică și blândă
Și toamne rumene de-atâta dor.

Cu tine împlini-voi veșnicia,
Nu știu pe ce cărări sau care ani.
La umbra norilor robiți de lacrimi
Să mă ridici și să-mi pansezi din răni.

Cu tine scriu, din neputinți, tot raiul,
Un pod, să trec de Styxul blestemat,
Reinventând întoarcerea din moarte,
Un alt destin și-o cale de urmat.

August, 2023

Plâns

Mi-e Toamnă iar, sub pleoape și în gând,
Mă plouă des cu vină și uitare.
Și stropi adun în palma mea de vânt
Și îi închid în sufletu-mi de sare.

Mi-e ceață iar și brumele mă dor,
Mă doare frunza arsă, ruginită.
Aud un tril și încă simt fior
De aripă bolnavă și rănită.

Mi-e nesfârșită umbră peste vis,
Ca o perdea de nori și amăgire.
Un rug mocnit, un zbor deja ucis,
Le simt ardent, în suflet și-n privire.

Și mi-e de-ajuns paharul nesorbit,
Mi-e silă chiar de gustul viu de rouă.
Nu mai văd cer... și nu văd răsărit,
Doar lut și fum... cărarea frântă-n două.

August 2023

Sfâșiere

În cumpăna nopții simt doar o risipă,
O mare de stele ce-adastă în pripă.
Mi-s umerii fragezi de-atâta lumină,
De-albastrul din cerul de pace deplină.

Mai simt o răscruce ce-mi sfâșie drumul
Prin lungi anotimpuri și doar numai unul
Îmi prinde în palme de ger și ninsoare
Obrazul de ceară și trupul de floare.

Nevolnică vreme de vis și-amăgire,
M-ai frânt de tristețe, m-ai frânt de iubire.
Mai vreau înc-o clipă, să-mi lepăd destinul,
Otrava din umbră, durerea, veninul.

August, 2023

Vis etern

Mi-e prea devreme noaptea s-o ating,
S-adorm pustiu, să nu mă mai trezesc
Și-n alte lumi să nu te regăsesc,
Doar alb și ger... în lacrimi să mă sting!

M-aș face cuib, să te primesc în zori!
Un ram de măr, căușul ars de dor.
Un cer întreg, un susur de izvor,
Potir de crini cu miruri și licori.

Și te-aș cuprinde-n pieptul meu arzând,
Sub gene lungi de ierburi și de flori,
Senin sublim, senin fără de nori,
Un vis etern cu chipul surâzând.

August, 2023

Zbucium

E prea târziu să înflorească merii
Și să-și răsfire albul în petale.
E Toamnă azi, mi-e sufletul o cale
Pe care merg spre clipa învierii.

Și e târziu hotarul veșniciei,
Și mor încet cu fiecare clipă.
Doar nori și fum în mine se-nfiripă,
Un vânt hain și vinerea stihiei.

Mă rup de vis și mă cufund în taina
Atâtor ani ce curge-vor alene,
Prin trupu-mi plâns, spre iris și spre gene,
Biet rob proscris, amanetându-și haina.

Un frig cumplit se cuibărește-n mine,
Cu brațe-fum și-un bici lovind atavic.
Îmi scurm-adânc, mă sfășie sălbatic
Cu colți de-argint și trupu-i de jivine.

August 2023

Speranță

Îmi așez în palma ta fiecare zi cu soare,
Uneori și ploi rebele și dorința de visare.
Sorb nectarul de la flori și golesc din cupe rouă,
Zile pline de visări... curcubeu, atunci când plouă.

Îmi așez pe brațul tău toată viața mea risipă,
Brumele ce m-au rănit, iarna ce s-așterne-n pripă.
Nu aștept minuni din rai, nici măcar o primăvară,
Doar un drum fără poveri, un alt tren și-o altă gară.

Îmi ridic din amăgiri ochii vineții de vânturi,
Aripe de plumb și nori ce s-au prăbușit pe luturi.
Fiecare răsărit, fiecare zi senină,
Îmi vor fi un zbor celest către pace și lumină.

August, 2023

Toamnă

Tu iarăși vii să-mi întristezi privirea,
Cu pașii tăi de ploi și asfințit.
Mă faci să uit de mine și menirea
Prin care mi-am aflat desăvârșirea
Și plâng tăcut și-aștept doar un sfârșit.

Tu iarăși vii așa, pe negândite,
Să-mi spulberi orice urmă de senin.
Sub pleoapele-mi durute și uimite
Mai pune-un strop de vise risipite
Și tot albastrul cerului divin.

Tu iarăși rupi zăgazarile vieții
Și mă apeși cu vânturi și poveri.
Mai cerne astăzi zorii dimineții
Și aripa grăbit-a frumuseții
Ce se disipă-n florile de meri!

În vers de dor îmbracă-mă de-a pururi!
Așează-mă în cupele cu har!
Un crin de-aș fi, un crin fără cusururi,
Un veșnic vis cu ale sale doruri,
Să nu mai beau nicicând un strop amar!

August, 2023

Primăvară veșnică

Eu am crezut că-n pieptu-mi mai vine primăvara,
Mai vin, bătând din aripi, bătrânii albatroși.
Mi-am pus pe umeri cerul nepieritor, albastru,
Sub genele de ierburi, doi ochi senini, frumoși.

Am așteptat o vreme să-mi cânte menestrelii,
Să mă doinească vântul, prin frunze de mălin.
Cu ploi diamantine să vină iar cocorii,
Să-și rostuiască zborul și cântul lor divin.

Mi-am spus că sunt zefirul și mă întorc acasă,
Pe culmile bălane, pe dealuri și câmpii,
Să mă îmbăt de soare și ciripit de păsări,
De clipe de-nălțare, mirifice și vii.

Eu am crezut că visul mă va purta spre stele,
Să gust mireasma vieții din cupele cu mir.
O veșnic primăvară să dăinuie în mine,
Să cresc în lanul verde, în fiecare fir.

August, 2023

Dureri

E toamnă iar și nu pot să-nțeleg
Cum m-am pierdut de zborul meu calin,
Mă-ntorc în ploi, în efemerul lut,
Mă cern în vânt și-n veșnicul suspin.

E toamnă iar și brumele mă dor,
Mă ard mocnit în cețuri și în fum,
Îmi e pustie calea spre apus
Și simt fiorul morții de pe-acum.

În van sunt vis și freamătul de dor,
Netrebnic trup zdrobit de amăgiri!
Atâtea ierni ce-au curs fără hotar
Și m-au zidit în munți de ne iubiri.

August, 2023